

בס"ד כז' מר-חשוון ה'תשפ"א
 הדלקת נרות - 16: 23
 צאת השבת - 17: 13
 רבנו תם - 17: 47
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ואחת - עלון מס' 1033
 @ השבת "מברכין החודש"
 @ ר"ח כסלו יחול ביום שלישי הבעל"ט.
 יחדשהו הקב"ה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה
 לפרנסה טובה לבשרות טובות, ולגשמים בעיתם, אכ"י.ר.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפס"ד"ן: "זחמלך דוד"
 (מלכים א' א)
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת חיי-עלה

עקב מצב התחלואה מנגיף הקורונה, לצערנו לא נקיים במוצ"ש את השידור בלויין
מילניי ה'פרשה':

← מות שרה וקבורתה, **רכישת מערת המכפלה**.
 ← אברהם שולח את אליעזר לחפש אשה ליצחק.
 ← נישואי יצחק ורבקה.
 ← רשימת צאצאי אברהם.
 ← פטירת אברהם אבינו וקבורתו במערת המכפלה לצד שרה.
 ← רשימת בני ישמעאל ומותו.
"ויהיו חיי שרה"
"ויהיו" נקרא למפרע גם כן "ויהיו", לרמוז שאם אדם עושה מצות ומעשים טובים היום שעבר אינו חשוב עבר, דאף על פי שכבר הלך היום, המצות שעשה הם קיימים ועומדים לפניו תמיד. וזהו שאמר "ויהיו חיי שרה" שהוא נקרא למפרע גם כן ויהיו, לומר שבשביל שהיתה צדקת אפילו למפרע דהיינו הימים שכבר עברו חשובים גם כן עדיין חיי שרה מפני המעשים טובים שעשתה.
"בני חת..."
 בפרשה מוזכרים בני חת עשר פעמים, אמר ר' אלעזר כמה דיו נשפך וכמה קולמוסין משתברים כדי לכתוב 10 פעמים בני חת. אלא להורות לנו שכל המברר מקחו של צדיק כאילו קיים את עשרת הדברות.
"ויקם שדה עפרון"
 חז"ל אומרים שראשו של עשו קבור במערת הכפלה, ויש בזה רמז בתורה כי ר"ת של ויקם שדה עפרון למפרע הם אותיות **עשו**.
"ויד' ברך את אברהם בכך"
 הצדיק האמיתי אינו מתפלל רק על עצמו, **כי אם על הכלל כולו**: ואף אם הוא מתברך, הרי אין זו נחשבת ברכה בעיניו, אם לא נתברך יחד אתו הכלל כולו. ממילא, כשרוצים לשלוח לצדיק ברכה מן השמים, הרי בזכותו יש לשלוח ברכה גם בשביל הכלל. (קדושת לוי)
"ההשב אשיב את בנך" (כ"ד ה)
 כאורה, איך שואל אליעזר את אברהם האם להשיב את יצחק לחרן? הלא יצחק מעולם לא היה בחרן, ולא שייך לשוב למקום שלא היית בו מעולם. מתרץ ה"חזקוני" שאף על פי שיצחק מעולם לא היה בחרן אבל מאחר שאליעזר ישוב לחרן הדבר נקרא "שיבה" גם לגבי יצחק.

פינת הניבים והפתגמים
המלמד את בן חברו מצינלו מדינה של גיהנם
 ביכולתו של אדם להציל את חברו שהלך לבית עולמו מדינה של גיהנם ואף להכניסו לגן עדן על ידי שמלמד את בנו תורה ומדריכו בדרך הישרה.
 שכשיהודי מלמד תורה יהודי אחר, הוא משפיע עליו שפע רוחני, ומעניק לו התגדלות רוחנית.
 דבר זה מהווה העצמה ובנייה של היהודי שנחשבת בעלת ערך כאילו הוליד אותו לעולם.
 שנאמר: **וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אֶהְרֹן וּמִשָּׁה, וּסְמִיךְ לִיה: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהְרֹן, לומר לך, אהרן ילד ומשה לימד, לכיכב נקראו על שמם.**

הסירו מכתול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

סעודה שנמשכה למוצאי שבת או למוצאי ראש חודש

כבר הזכרנו כמה פעמים, שבסעודות השבת, יש להוסיף בברכת המזון "רצה והחליצנו". וכן בסעודת פורים או בסעודות שעושים בחנוכה, אומרים "על הנסים". ובסעודת ראש חודש או יום טוב, מוסיפים "יעלה ויבא".

ועלינו לדון, כיצד ינהג מי שאכל בצהרי יום השבת, ונמשכה הסעודה עוד ועוד עד שיצאה השבת לגמרי, כמו שמצוי בהרבה מקומות שמאריכים בסעודה שלישית עד צאת השבת ולאחר מכן מברכים ברכת המזון ומתפללים ערבית. האם יש להזכיר בברכת המזון "רצה והחליצנו", או שאין לעשות כן, שהרי כבר יצאה השבת.

וכן יש לדון בזה בראשי חודשים בימים טובים ובחנוכה ובפורים, אם התארכה הסעודה עד צאת ראש חודש, או עד צאת יום טוב, או עד שיצא פורים או חנוכה, האם יזכיר "יעלה ויבא" או "על הנסים" בברכת המזון או לא. וגם דבר זה הוא מצוי מאד בפורים, שבהרבה מקומות מאריכים מאד בסעודת פורים עד הלילה, שכבר אינו פורים.

ובנדון זה מצאנו מחלוקת בין רבותינו הראשונים, אבל למעשה פסק מרן השלחן ערוך (סימן קפח סעיף ו'), בזו הלשון: היה אוכל ויצאה שבת, מזכיר של שבת (רצה והחליצנו) בברכת המזון, כי הולכים אחרי התחלת הסעודה, והוא הדין לראש חודש, חנוכה ופורים.

ומבואר שמהו השלחן ערוך הכריע בזה שתמיד הולכים אחרי התחלת הסעודה, ומאחר והסעודה התחילה בשבת או בראש חודש או ביום טוב או בחנוכה ופורים, לכן יש להזכיר את התוספת השייכת לאותו יום גם אחרי צאתו.

אולם רבינו יוסף חיים זצוק"ל בספר בן איש חי (פרשת חקת) כתב לפסוק כדעת מרן השלחן ערוך בזה, אולם סייג את דבריו, שכל זה דוקא בשבת וביום טוב, אבל בראש חודש ובחנוכה לא יזכיר.

ומרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל (הליכות עולם ח"ב עמ' פג) דן בדברי רבינו יוסף חיים, כי בספרו בן איש חי, לא ביאר מדוע לדעתו יש לחלק בין שבתות וימים טובים לבין חנוכה וראש חודש. וכתב מרן זצ"ל, שנראה שהבן איש חי סובר כדעת הש"ח (שהובא בספר יוסף אומץ יוזפא סימן תרעט), שרק שבתות וימים טובים, שיש בהם דין מיוחד של "תוספת מהחול על הקודש", (כלומר, שאם מאריך ומוציא את השבת מאוחר, הרי קדושת השבת נשארת עד שיבדיל, מה שאין כן בימים רגילים, שאדם אינו יכול במעשיו להאריך את היום), בודאי שיאמר גם במוצאי שבת רצה והחליצנו, שהרי עדיין הוא שרוי ביום השבת. וכן הדין בימים טובים. אבל בראשי חודשים ובחנוכה, שאין בהם דין תוספת מהחול על הקודש, לא שייך לומר שיוזכר יעלה ויבא או על הנסים לאחר שכבר הלך היום ובא הלילה.

אולם מרן זצ"ל כתב להשיג (לחלוק) על דברי הבן איש חי בזה, והביא ראיות לדבריו, והעלה שלהלכה עלינו לקבל את דברי מרן השלחן ערוך, שפסק בפירוש שאין חילוק בזה בין הימים, ולכן בין שבת ובין יום טוב, בין בחנוכה ופורים ובין בראשי חודשים, לעולם יש להזכיר "מעין המאורע" גם כשיצא היום, כל שהסעודה התחילה בעיצומו של היום. ויש להוסיף, כי גם מקור דברי הבן איש חי בזה אינו ברור, כי באמת שבש"ח (בשער האותיות אות קו"ף) כתב בפירוש ככל דברי מרן השלחן ערוך הלכה למעשה.

ולסיכום: כל שהתחילו בסעודה ביום, ונמשכה הסעודה ללילה, יש להזכיר בלילה את התוספת השייכת ליום שבו התחילה הסעודה. ואין חילוק בזה בין הזכרת רצה והחליצנו בשבת, או יעלה ויבא בימים טובים וראשי חודשים, ובין הזכרת על הנסים בחנוכה ופורים.

מכל מלמד" השכלתי

מה קודם, כלימוד תורה או התנהגות?

הגמרא במסכת קידושין (כט ע"ב) דנה מה עדיף, ללמוד תורה ורק אז להתחנך, או קודם להתחנך ורק אז ללמוד תורה. ולמסקנה מביאה מחלוקת בשאלה זו בין רב יוחנן לשמואל:

רב יהודה פוסק בשם שמואל, שעדיף שאדם קודם כל יתחנך ואחר כך ילמד, כדי שילמד תורה בטהרה (האיכות גוברת על הכמות). ר' יוחנן דוחה את דבריו, שהרי כאשר אדם מתחנך הוא צריך להביא פרנסה לביתו, טרוד עם הילדים וכו', והוא לא יוכל ללמוד תורה כראוי, לכן עדיף שקודם כל ישקע בלימוד תורה, ורק אז יתחנך (הכמות גוברת על האיכות), ובלשון הגמרא: "תנו רבנן: ללמוד תורה ולישא אשה - ילמוד תורה ואחר כך יישא אשה, ואם אי אפשר לו בלא אשה - יישא אשה ואחר כך ילמוד תורה. אמר רב יהודה אמר שמואל, הלכה: נושא אשה ואחר כך ילמוד תורה. רבי יוחנן אמר: "ריחיים בצווארו ויעסוק בתורה!"

בסוף הדין הגמרא מכריעה שלמעשה הם אינם חולקים, וכל אמורא דיבר על אזור שונה. אמורא אחד דיבר על התלמידים שבבבל, ואמורא שני דיבר על התלמידים שבארץ ישראל.

מידע לא קוראים לתפילות מנחה 'צהרית'

כמו ש'הרית וערבית???

מובא במסכת ברכות: אברהם תיקן תפילת שחרית... יצחק תיקן תפילת מנחה - שנאמר ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב, ואין שיחה אלא תפילה... יעקב תיקן תפילת ערבית. אומר "ספר החיים" (לרבי חיים, אחי המהר"ל) ש'שחרית' נקראת על שם השחר, 'ערבית' - על שם הערב, ואם כך לתפילה בשעת הצהריים היה צריך לקרוא 'צהרית', ומדוע נקראת תפילה זו 'מנחה'? אלא, יצחק אבינו היה קרבן על המזבת, אך יחד עם הקרבן לא הוגשה מנחה, לכן עמד ותיקן תפילה זו שתהא מנחה לעולתו.

'באר' ו'יעין' האם הם איתו הדבר או שני

דברים נפרדים

"ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים..."

"הנה אנכי נצב על עין המים".

'באר' ו'יעין' האם הם אותו הדבר או שני דברים נפרדים? נראה, שהפרשנים חלוקים בשאלה זו: הבאר והעין הם אותו מקום בגישה זו נוקט 'רד"ק' ועל דרך הפשט אינו מבדיל בין למלא את הכד או לשאוב, ובין הכינויים עין ובאר, ואומר: "ותמלא כדה ותעל, ששאבה מן העין מלא כדה. והמים היו קרובים לשטח הארץ לפיכך קראה עין ובאר". ומוסיף שהדרשן (ב"ר ס, ה) כן מבחין בין שתי הפעולות ודורש: "שעלו המים לקראתה, לפי שאמר ותמלא ולא אמר ותשאב".

מלאך המוות

זהו סיפור מאלף, על כיבוד אם שהציל ממוות. אנשים מחפשים סגולות איך ובמה להינצל – הנה סגולה, שהתורה עצמה מבטיחה עבורה אריכות ימים, כיבוד אב ואם.

הסיפור על כל פרטיו מדויק, ורק שם האיש חסר, באשר איננו חפץ בפרסום שמו.

הנה סיפורו בגוף ראשון, כפי שמספר ליהודיע הסופר א. סתיו ששמע זאת מבן דודו.

בגל הראשון חלתי בקורונה. בימים הראשונים הסתדרתי בבית די טוב. אבל אז התחילו קשיי נשימה. ערב אחד נחנקתי והתקשרתי לרופא והוא שלח את מד"א. הם מדדו סיטורציה (כמות החמצן בדם) ואחרי התייעצות הוחלט שצריך להעביר אותי בדחיפות לבית חולים, לחבר אותי לחמצן. לא אלאה בתיאורים, איך טולטלתי מבי"ח לבי"ח בגלל העומס, ואיך לילה שלם במיון בכלל לא ניגשו אלי ואני נחנק בלי חמצן, עד שאחרי התערבות משפחתי מבחוץ ולחצים שונים, ניגשו אלי וחיברו אותי.

למעשה אושפזתי וקיבלתי כמובן טיפול מקצועי. אעפ"כ, מצב הנשימה רק הלך והדרדר. נאסר עלי לדבר אפילו מילה. כוחותיי עזבוני והרופאים הסבירו שהגוף נלחם לנשום וזה מחסל את כל הכוחות. הסיטורציה ירדה למרות הגברת החמצן, והרופאים המליצו על הנשמה, כלומר בהרדמה. זה היה יום שלישי בשבוע שעת לילה. רופאי בית החולים התייצבו ליד מיטתי והורו לי לחתום על הסכמה להרדמה ולהנשמה. התנגדתי בכל כוחותיי הדלים.

למה התנגדתי? כי ראיתי סביבי יותר מידי דברים. ראיתי אנשים שהיו במצב די טוב, עצמאיים וחיוניים, אך כאשר הם התדרדרו להנשמה ולהרדמה, תוך כמה ימים הם נפטרו. לא כולם כמובן. הרוב עוברים את זה בשלום. אבל די היה לי במה שראיתי עם אנשים שהיו נראים מלאי חיות וחיוניות שהספקתי לשוחח עמהם וליצור עמהם קשרים, ובהתדרדרות מפתיעה הובלו למנוחות ממיטות הסמוכות לידי. אני עצמי עוד אתמול ושלשום הסתובבתי במחלקה ועזרתי לאותם אנשים בפעולות פשוטות שהיו צריכים בהן עזרה, בהנחת תפילין וכדומה, עד שהם הורדמו. אז עכשיו תורי? חלילה זה הסוף?? לא מסכים. הרופאים ראו את התנגדותי ואמרו לי: אנחנו נותנים לך דחיה עד מחר בבוקר. ניתן לך לעבור עוד את הלילה כך, בתוך מעקב זהיר, אבל מחר בבוקר אתה חייב לחתום. המצב לא יכול להימשך כך יותר.

בינינו, הם די צדקו. אכן התקשיתי מאד בנשימה, עם החמצן ועם הכל. אם לא ראיתי בעיניים את מלאך המוות למראשותיי, הרגשתי אותו... הם הלכו ואני נשארת עם עצמי ועם מחשבותיי. בעצם הייתי כבר מיואש. הבנתי שזה הולך לקראת הסוף. לא האמנתי שאשרוד את ההנשמה במצבי, כי הגעתי כבר לבית החולים עם סיפור רקע, מה שקרוי היום חולה בסיכון. ואז ברגע אחד, בשעת לילה מאוחרת, בין מחשבת ייאוש אחת לשנייה, פרצתי בבכי נורא מעומק הלב, התפללתי בכל כוחי, וזעקתי חרישית במילים אלה: "אימא! אימא שלי ע"ה. את היום

בשמיים ויודעת את האמת. מחר יום רביעי! את תתני שירדמו אותי ביום רביעי!! אל תתני! את לא תתני!! ונרדמתי או התעלפתי. לא ברור מה היה פשר הפניה של איש לאמו ומה הקשר ליום רביעי!

הנה פשר הדברים. אמי ע"ה הייתה ידועת חולי מאז שאנחנו הילדים זוכרים אותה. היא עברה שיתוק ילדים, ולעת ברותה הייתה מוגבלת. כולנו נישאנו ב"ה והלכנו איש איש לדרכו ולעירו, אבל את אימא לא זנחנו. היא הייתה זקוקה לנו. מאז נישואיי גרתי בבית שמש. אימא ע"ה התגוררה עם אבינו שליטי"א במודיעין עילית. עשינו תורנות בין האחים והאחיות, מתי כל אחד ילך להיות אתה ולסעוד אותה. אני קיבלתי את יום רביעי. במשך כעשרים שנה מיום נישואי ועד שהיא נפטרה, הייתי קם כל יום רביעי בבוקר ונוסע לאמי, מבית שמש למודיעין עילית, ונמצא אתה כל היום כולו. קונה לה, הולך אתה לטיול, כולל עזרה בהתארגנות שלא הייתה פשוטה. לפעמים עמל של שעות לשכנעה להתגבר ולצאת, מה שבמצבה היה הכרחי לחייה ולבריאותה. מסב אתה

לסעודה, משוחח עמה ומנעים את זמנה ומשתדל לדאוג לצרכיה, יום שלם. פעם בשבוע. שבוע אחרי שבוע. לא שנה. לא שנתיים. עשרים שנה. ביום רביעי. אתה מבין שקביעות כזאת זה אומר, לא לוותר בשום מצב. לא כשקשה לך בבית, לא כשאחת עצמך לא מרגיש הכי טוב, לא כשקמת על צד ימין ולא כשקמת על צד שמאל. לא כשילדך צריכים אותך ולא כשפרנסתך מציגה לך. בכל מצב ובכל תנאי. בכל מזג אויר ובכל מצב רוח, אתה קם ונוסע. ותמיד ביום רביעי. זה מה שצף ועלה לפני באותו לילה שבין שלישי לרביעי. זה מה שפרץ אצלי סכר דמעות וגרם לי לפנות לשמים בתפילה. ביקשתי שאימא תהיה מליצת יושר עבורי. היא יכולה להעיד שהכל אמת. היא קיבלה את פני כל יום רביעי. אף פעם לא אכזבתי. ביום הזה שירדמו אותי! הקב"ה שמע את תפילתי ובזכות המצווה החזירני לחיים.

בהמשך הלילה נכנס הרופא לעקוב אחר המדדים הנוחתיים שלי, אם חלילה לא הגיע רגע קריטי, ולהפתעתו הוא לא ראה ירידה אלא עליה והתייצבות. הוא לא הסתיר את השתוממותו. בבוקר באו הרופאים למיטתי, וכשבדקו את הסיטורציה פרצה מפיהם קריאת הפתעה: "מה קורה כאן, הסיטורציה שלך זינקה בעשר ספרות. ניצחת את הקורונה! כל הכבוד. אתה לא צריך הנשמה!"

ברוך השם כך היה. הסיטורציה עלתה ועלתה ונשארה יציבה. גם כשהחלישו את עוצמת החמצן, הצלחתי לנשום בכוחות עצמי. בתחילה היה מדובר שאזדקק לחמצן לאורך חודשים, והנה הנס והפלא, שכעבור כמה ימים כבר התפנית למלונית קורונה עם ניסיון להיגמל מהחמצן. ניסיון שהצליח. כעבור כמה שבועות כבר הייתי בבית, בריא אף כי חלש.

לא הרדמו אותי ביום רביעי וגם לא בחמישי וגם לא בכלל. ברוך השם שהחזירני לבין החיים. כה ייתן ה' וכה יוסיף, בריאות איתנה לי ולכל עם ישראל. מי אמר שזה קל להיות יהודי. לפעמים צריך עשרים שנה לקיים מצות כיבוד אם בהידור, כדי להינצל מקורונה אחת...

חודש כסלו

כסלו השלישי למניין החודשים לבריאת העולם, והתשיעי למניין החודשים בתורה לציאת מצרים. החודש נזכר בתנ"ך פעמיים, בספר זכריה ובספר נחמיה: "בארבעה לחודש התשיעי בכסלו", "ויהי בחודש כסלו". שם החודש כמו כל החודשים, הגיע מבבל ובאשורית נקרא החודש "כסילימו", שפירושו עבה ושמן כמו "כסלים" בלשון הקודש. רש"י מסביר את השם כסלו מלשון תלם, על שם התלמים אשר נוצרים אחרי החרושה שנעשית אחרי היורה בעונת הזרעה שהיא חודש כסלו. יש המשערים כי מקור השם "כסלו" הוא מלשון כסל שמשמעותו תוחלת, שכן בתקופת שנה זו מייחלים לגשמים. גם כסלו לעתים חודש חסר בן עשרים ותשעה ימים, ולעתים חודש מלא בן שלושים יום. מזל חודש כסלו, הוא מזל קשת, על שם הפסוק ביחזקאל: "כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם", כי חודש כסלו זמן גשמים הוא והגשם והשמש מתערבבים זה בזה והקשת נראית בענן.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

המאמר התלמודי מלמד אותנו "פרק בחינוך". כאשר אנו שולחים את ילדינו לבית הספר, אנו "משליכים יחיבנו" ומטילים אחריות לא קטנה על המורים של ילדינו. דורשים חינוך טוב, למידה טובה ויעילה, תרבות וחינוך לשעות הפנאי ועוד ועוד. בעצם תפקיד נכבד שלנו, אנו מעבירים לצוות ההוראה והחינוך. אך דא עקא, אם העברנו את "שרביט החובות היחיביות" הרי שגם את ה"גורר" יש להעביר להם. כל המלמד את, כן חבירו תורה, מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו טוען, כי למורים יש בעצם חלק ב..הורות שלנו! הם כאילו ילדו את ילדינו, ולכן יש להם חלק נכבד מזכויות הגידול של ילדינו. בכך מסביר המדרש את התעלמות התורה מתיאור ממשיכי דרכם של משה. זרעו של אהרן, התלמידים הטובים והמסורים "בכיתתו" של משה, הם הם ממשיכי דרכו. מטרת בואנו לעולם היא לקיים את דבר ה', ודרך לימוד התורה אנו עושים את רצון ה', ולכן זה נחשב כאילו שהולידו.

כל הישועות והברכות אליהו וישושה יעקובי
זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות, זיווג הגון לרחמים בן נהיית ולהבדיל לעייני נהיית בת גולשן ז"ל

בית הכנסת האשכנזי
רח' הדרור, יבנה, מקיים כל ערב **תפילת ערבית שעה 19:00** הציבור מתבקש להגיע לתפילה ולחזק את המנין

סרכה והצלה
להיאל-לביא נהיד החיבי
זכות הדפסת העלון לזיכוי הרבים תעמוד להם ולמשפחתם להתברך בכל הברכות הכתובות בתורה ויצליחו בעסקיהם מתוך בריאות ואושר ופרנסה טובה וברכה בכל אשר יפנו

סרכה והצלה
ישעיה ודליה נסימי
שיתברכו ברפואה שלימה אושר, נחת ושפע. ימלא הקב"ה כל משאלות ליבם לטובה וברכה עד בלי די וירוו נחת מיוצאי חלציהם.

כל הישועות והברכות אליהו וישושה יעקובי
זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות, זיווג לזרע קודש בר-קיימא וברכה ליצחק ולידה הרוני

ד"ר יוסף וסנה ד"ר חנון קופל לב"ה
מזל טוב ואיחולים לבביים לאברהם ורבקה באבאי הי"ו דודון יעקב אירן הי"ו לנישואי מאיר עם בודן ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

רפואה שלימה יואב ושרה אליהו
יובא ישרה אליהו רפואה שלימה שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר לשנים רבות. לרפואת יואב בן יעל

סרכה והצלה
יואב ושרה אליהו
רפואה שלימה קרי"ן בת שושנה אוראל בן חנה שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות באושר ופרנסה טובה הם ובני ביתם **ותזכה ללידה קלה בזמנה**

רפואה שלימה שרה
בת שושנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אברה ושרה גדיה רפואת הנפש ורפואת הגוף. ותזכה לשנים רבות וטובות

ד"ר יוסף וסנה ד"ר חנון קופל לב"ה
מזל טוב ואיחולים לבביים לייצחק ויפה אהרני הי"ו מיקי ומרים ארבוז הי"ו לנישואי אסף עם שירן יח"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

פסח אופה
עומד לצאת לאור הספר השני בנושא "כח הדיבור" לפי פרשיות השבוע סגולה להשתתף ולהקדיש חלק בהדפסת הספר. פרטים, שלמה: 050-5962588

סרכה והצלה
לניסים וטובה בכורי
על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות.

סרכה והצלה
אלי וסוניה גואטה
שיתברכו ברפואה שלימה אושר, נחת ושפע. ימלא הקב"ה כל משאלות ליבם לטובה וברכה עד בלי די וירוו נחת מיוצאי חלציהם.

לע"נ הצנועה והענוה מרים עמרני
בת פרי ז"ל כטי חשון פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

לע"נ הצנועה והענוה לע"נ שונא יודי ז"ל
ביום ראשון כ"ח חשון פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -:
שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו משה משה בן סרוור הי"ו מאיר חסן בן מסעודה הי"ו שלמה בועז בן זהרי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת

לע"נ הצנועה והענוה אברהם יגל בן רעות הי"ו עילאי-חי דודון בן אריאלה-מזל הי"ו יוסף אהרני בן ביבי הי"ו ניסים דודי בן שרה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת לדיה נסימי בת גורג'יה מנב"ת הודיה חיה בת אסתר מנב"ת

לע"נ הצנועה והענוה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה
שלמה גור בן חנה ז"ל יצחק גולני בן שרה ז"ל אבנר קאיוב בן יוכבד ז"ל מרדכי עמרני בן רבקה ז"ל מרדכי אמונה בן גולו ז"ל אליהו סעד הכהן בן מסעודה וסלם ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

לע"נ הצנועה והענוה לע"נ שרה בכורי
בת חוה ונסימי ז"ל די כסלו פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

לע"נ הצנועה והענוה לע"נ רחל טובול
בת שושנה ז"ל די כסלו פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד כל משפחתה